

**UCHWAŁA NR XIX/142/2017
RADY GMINY SIEMIATYCZE**

z dnia 28 sierpnia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017r. poz. 1257) Rada Gminy, uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę z dnia 14.07.2017r. złożoną na działalność Wójta Gminy za bezzasadną.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do poinformowania wnoszących skargę o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący

Adam Michał Boguszewski

Uzasadnienie

W dniu 04 lipca 2017 r., Państwo M. i P.Z. wnieśli do Rady Gminy Siemiatycze skargę na Wójta Gminy Siemiatycze w sprawie naruszania praworządności i interesów właścicieli kilkunastu działek położonych w Wólce Nadbużnej. Podstawowym zarzutem podniesionym w skardze, jest brak zapewnienia przez gminę drogi dojazdowej do działek rekreacyjnych będących w posiadaniu m.in. Skarżących. Po dokonanej analizie treści wniesionej skargi przez Komisję Rewizyjną Rady Gminy Siemiatycze w dniu 22 sierpnia 2017 roku należy uznać, iż jest ona niezasadna. W świetle zasady praworządności (zawartej w art. 7 Konstytucji RP oraz 6 K.p.a.) organy administracji (w tym również samorządowej), działają na podstawie i w granicach przepisów prawa. Oznacza to, iż wszelkie działania podjęte przez te organy, muszą wynikać z konkretnych, powszechnie obowiązujących przepisów prawa. W sprawie będącej przedmiotem rozpatrywanej skargi, podstawowym zarzutem względem Wójta Gminy Siemiatycze jest brak zapewnienia dostępu do drogi publicznej dla działki oznaczonej numerem 587/11 będącej w użytkowaniu wieczystym Skarżących. Zgodnie z art. 7 ustawy o samorządzie gminnym, gmina ma za zadanie zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty i zadań własnych gminy którymi są m.in. sprawy z zakresu gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego. Zadania te należy rozumieć jak podejmowanie wszelkich działań w zakresie gospodarowania nieruchomościami w tym nabywania nieruchomości niezbędnych do realizacji zadań własnych. Podkreślić należy, iż droga gminna jest kategorią dróg publicznych o czym mowa w art. 1 ustawy o drogach publicznych. W powyższym przepisie ustawodawca wyliczył ze względu na funkcję drogi publiczne jako: krajowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne. W myśl art. 7 cytowanej ustawy do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii, stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom – z wyłączeniem jednak dróg wewnętrznych. Natomiast samo zaliczenie do kategorii dróg gminnych następuje w drodze uchwały rady gminy (po zasięgnięciu opinii rady powiatu). Warto w tym miejscu podkreślić, że nabywanie nieruchomości przez gminę do gminnego zasobu nieruchomości odbywa się m.in. w trybie określonym ustawą o gospodarowaniu nieruchomościami, a warunkiem takiego nabycia jest przydatność takiej nieruchomości dla realizacji celów publicznych. Cel taki jest wyznaczany najczęściej w obowiązującym na danym terenie miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego bądź w decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Dokonana analiza sprawy, wykazała że obszar działki o nr ewid. gr 587/27 wskazany przez Skarżących w Wólce Nadbużnej jest obecnie objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. Kwestia zapewnienia dostępu do drogi publicznej uregulowana została w przepisach, kodeksu cywilnego, tj. w art. 145 k.c., zgodnie z którym jeżeli nieruchomość nie ma dostępu do drogi publicznej lub do należących do tej nieruchomości budynków gospodarskich, właściciel może żądać od właścicieli gruntów sąsiednich ustanowienia za wynagrodzeniem potrzebnej służebności drogowej (tzw. droga konieczna). Przeprowadzenie takiej drogi nastąpi z uwzględnieniem potrzeb nieruchomości niemającej dostępu do drogi publicznej oraz z najmniejszym obciążeniem gruntów, przez które droga ma prowadzić. W przypadku gdy potrzeba ustanowienia drogi jest następstwem sprzedaży gruntu lub innej czynności prawnej, a między inwestorami nie dojdzie do porozumienia sąd zarządzi, o ile to jest możliwe przeprowadzenie drogi które były przedmiotem czynności prawnej. W związku z tym, wyznaczenie drogi dojazdowej do nieruchomości będącej przedmiotem skargi może odbyć się na zasadnie umownego ustanowienia służebności przejścia i przejazdu z właścicielami nieruchomości sąsiednich (względnie w drodze powództwa o ustanowienie służebności) – trybie przepisów kodeksu cywilnego przed sądami powszechnymi. Mając na względzie powyższe wyjaśnienia – należy stwierdzić, że nie ma obowiązku (brak jest bowiem w tym zakresie podstaw prawnych), aby wskazaną nieruchomość nabyć do gminnego zasobu nieruchomości. Odnosząc się do podnoszonych w skardze zarzutów, raz jeszcze należy podkreślić, iż działka o nr ewid. gr. nie jest drogą publiczną (gminną), a jedynie przez jakiś czas pełniła funkcję drogi dojazdowej. Brak jest również możliwości, aby odnieść się do zarzutów dot. braku obiektywizmu Wójta Gminy Siemiatycze w niniejszej sprawie, bowiem są one oparte jedynie na subiektywnym odczuciu Skarżących z którym nie sposób polemizować. Jednocześnie Skarżący na poparcie w/w zarzutów nie przedłożyli żadnych dowodów mogących w jakikolwiek sposób uzasadniać podnoszone fakty. Bez znaczenia prawnego jest fakt, iż jedna z działek rekreacyjnych jest również w posiadaniu m.in. sekretarz gminy (trudno bowiem uznać, że brak chęci wykupu udziałów w działce, był działaniem celowym mającym na celu jej zablokowanie). Końcowo, należy również wyraźnie podkreślić, iż przedmiotem skargi w trybie art. 227 k.p.a. nie może być żądanie wszczęcia i przeprowadzenia konkretnego postępowania administracyjnego, które miałoby się zakończyć decyzją merytoryczną. Komisja Rewizyjna przedłożyła wniosek o odrzucenie skargi w całości i stwierdziła, że jest bezzasadna.